

РЕШЕНИЕ

№ 2247

гр. София, 05.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.03.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков
Диляна Николова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Димитрова, като разгледа дело номер **1142** по описа за **2013** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Държавната комисия по хазарта /ДХК/, чрез юрисконсулт К. срещу решение /без номер/ от 22.11.2012 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 5501/2012 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 8 състав, с което е отменено наказателно постановление № 143/06.01.2011 г., издадено от Председателя на ДКХ.

С оспореното НП на [фирма] на основание чл. 86 от Закона за хазарта /ЗХ, отм./ е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева, за неизпълнение на законово задължение по чл. 76, ал. 1 от ЗХ /отм./.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НК е незаконосъобразно и неправилно. Твърди се, че направените от първоинстанционния съд правни изводи противоречат на материалния закон и административно-производствените правила. Инвокирани са доводи, че неизпълнението на законовото задължение от страна на организатора на хазартните игри е доказано безспорно, поради което наказателното постановление следва да бъде потвърдено.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът не се представлява. От пълномощника му юрисконсулт К. са представени писмени бележки.

Ответникът по касационната жалба се представлява от адвокат П., който оспорва

жалбата.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за основателна и доказана, поради което следва да бъде уважена.

Административен Съд С. – град, IX касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е намерил за установени обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителят, като дадените показания са намерили отражение в изясняването на фактическата обстановка. Първоинстанционният съд е приел, че през месец юни 2011 г. длъжностни лица при ДКХ, извършили проверка в игрална зала, находяща се в [населено място], [улица], стопанисвана от [фирма]. Контролните органи установили, че осем от работещите в обекта игрални автомати, не са вписани в издаденото на дружеството Разрешение за организиране на хазартни игри с игрални автомати № И-2211 от 03.01.2011 г. Констатациите били отразени в протокол № 003853/08.06.2011 г.

Събраните доказателства мотивирали служителите на ДКХ да направят извода, че [фирма] не е изпълнило свое законово задължение, визирано в чл. 76, ал. 1 от ЗХ /отм./, поради което бил съставен Акт за установяване на административно нарушение № 143/25.07.2011 г., връчен на представител на сочения за нарушител, който го е подписал без възражение.

В законоустановения тридневен срок не са постъпили писмени възражения.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че административно-наказващият орган не е приложил правилно закона, поради което е отменил оспореното НП.

Административен Съд С. – град, IX касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Съобщение за постановеното решение е било изпратено на касатора и същото е получено на 07.12.2012 г. от юрисконсулт Х. на 07.12.2012 г. Жалбата е подадена по пощата на 20.12.2012 г., видно от поставеното клеймо, върху пощенския плик, приложен към преписката, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд не е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства. Изложени са подробни мотиви, чрез които е даден отговор на наведените от страните доводи. Същите се споделят от състава на АССГ, разгледал жалбата, поради което не следва да преповтаряни.

По силата на чл. 76, ал. 1 от ЗХ /отм./, организаторите на хазартни игри са длъжни в 14-дневен срок от настъпване на промяна в обстоятелствата, отразени в издаденото им разрешение, да уведомят държавната комисия и поискат вписване на новите

обстоятелства, т.е. те са имали едно законово задължение, което е следвало да изпълнят определен срок. В случая този срок тече от момента на придобиването и въвеждането в експлоатация на осемте нови игрални автомата, които не са били включени в първоначално издаденото разрешение. В тежест на административния орган е да установи, от кога е започнал да тече този срок, за да може да се приеме, че 14 дни след тази дата юридическото лице не е изпълнило нормативното предписание да уведоми ДХК. Непосочването на тези обстоятелства, както в АУАН, така и в НП е съществено нарушение на административно-производствените правила. То лишава съда от възможност да провери наличието на описаните факти, дали възможност на административно-наказващия орган да упражни правомощията си, поради което представлява основание за отмяна на санкцията.

Следва да се отбележи, че от 01.07.2012 г. е в сила нов Закон за хазарта, в който не е предвидено задължение на организатор на хазартни игри да уведомява ДКХ за промени в обстоятелствата, отразени в издаденото им разрешение. По силата на чл. 101 от този закон, организатор на хазартни игри или на дейност по чл. 1, т. 2, който извърши промяна на обстоятелство по чл. 38, ал. 1 без дадено удостоверение с вписана промяна за това, се наказва с имуществена санкция в размер от 2000 до 5000 лева. В случая всяка извършена промяна става наказуема, без да е необходимо да изследва, дали соченият за нарушител е уведомил за нея ДКХ в определен срок. Приетата норма, в случая е по-тежко наказуема и въвежда като основание за налагане на санкция, неизпълнение на законово задължение, което не съществувало към датата на извършване на проверката на [фирма] и следователно е неприложима съгласно чл. 3, ал. 1 и ал. 2 от ЗАНН

По изложените съображения, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че същата е неоснователна, поради което оспореното решение е следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, IX касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение /без номер/ от 22.11.2012 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 5501/2012 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 8 състав.

Решението е окончателно.